

GLADSONGEN

Eg vakna ein morgon
Og følte meg vel
Det må då ha vore ein annan?
Eg veit ikkje eg
Men eg tenkte, la gå
Eg får vel prøve det lell
Å vere fornøgd og føle meg glad
(for det skal visst vere forferdeleg bra?)

Så eg gikk ut i dagen
Og sola var fin
Det er vel det dei kallar solskin?
Ho varma så godt
Og eg smilte til alle
Og dei lo tilbake til meg
Eg tenkte; eg drøymmer, det skjer ikkje meg!
Eg hørde ei stemme: Ta no ikkje på veg!

Ja, eg var blitt ein
lykkeleg person
Det skjedde litt brått, det må seiast
Eg veit ikkje heilt
Om eg taklar dette
Eg må vel berre bite tennene saman
Og smile og nikke og høyre på at
Alle spør – korleis har du blitt så glad?

Eg er så glad
Eg er så glad
Hahahaha, hahahaha
Det er ikkje lett å vere glad

Eg gruer meg til i morgon
Når eg vaknar opp
Er eg framleis fanga i ein lykkeleg kropp?
Og trur eg framleis
At alt går bra
Om vi tek det med godt humør?
Metamorfosen har gitt meg ein skrekk:
Tenk om kroppen blir glad berre eg snur meg vekk!

Eg er så glad
Eg er så glad
Hahahaha, hahahaha
Det er så enkelt å vere glad